

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 11 PÉNGŐ.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, BUDAPEST, VI., FELSŐERDŐSOR 5. III.

Tanubizonyágtétel.

Elmondta

a Krisztushívó Zsidók Szövetségének karácsonyi ünnepélyén
dr. Barta Bernát.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Szívből örülök ennek a minden esztendőben vissza-visszatérő alkalomnak, amikor Önök előtt, zsidók és nem zsidók, Krisztushívók és nem Krisztushívók előtt gondolataimnak és érzéseimnek adhatok kifejezést, amelyek lelkem legmélyén élnek. Lelki szükségét érzem én ennek és azt hiszem mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, minden embernek, aki csak némileg gondolkodni és érezni és gondolatait kifejezni tudó ember, lelki szükséglete az, hogy kincseit, lelkének gazdagságát hébe-korba kitárja, mintegy mutogassa, mint ahogyan a gyermek is minden gazdagságát, kincseit, összes karácsonyi ajándékait, amiket a Jézuska neki hozott, katonáit, lovacskáit, mindenkinek, aki csak a közelébe jön mutogatja, nem hivalkodásból, hanem szeretetből, őszintén-naiv bizalomból, emberi közlékenységből, távol minden gyanakvó utógondolattól, mindenki részéről csak megértést és vele való együttérzést várva.

Én is, mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, szíves megértésükre és együttérzésükre apellálok ebben az órában, amidőn azon gondolataimat, azon érzéseimet óhajtom Önök elé tárni, amelyek lelkem mélységéből napfényre kíváncsoznak, amelyek lelki élményeim, amiket átéltem és folyton újra átélek.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Minket, akik néhány esztendő óta itt szombat esténként rendszeresen összegyülekezni szoktunk, Krisztushívó zsidóknak neveznek és mi magunk is szívesen nevezzük így magunkat. Mit jelent az már most, hogy én Krisztushívó zsidó vagyok? Elsősorban azt jelenti, mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy zsidó vagyok: hogy az ősrégi, sok-ezeréves zsidó népnek, Izráel népének gyermeke vagyok, hogy zsidó anya hordozott

engem a szive alatt, zsidó anya adott nekem életet, forrón szerető, hívó, Istenfélő zsidó anya tanított meg engem héber nyelven, zsidó nyelven első imádságomat gagyogni. Azt jelenti, hogy a zsidó népet és a zsidóságot, melynek emlőin felnevelkedtem, melynek szellemi és erkölcsi légkörében ifjúvá és férfiuvá fejlődtem, teljes szívből, lelkem teljes erejével szeretem, hogy vele együtt érzek, vele együtt szenvedek és vele együtt örülök. Amikor azt hallom vagy olvasom, hogy valahol a világon vagy itt, a mi szeretett hazánkban, Magyarországon a zsidó embert megbecsülik, honfitársul, testvérül tekintik, boldogságtól dobog az én szívem: ha pedig azt olvasom és hallom, vagy saját szememmel kell látnom, hogy a zsidót üldözik és gyötrik és keserítik, akkor szomorú és elkeseredett az én szívem is.

Azt is jelenti mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy zsidó vagyok, hogy büszke vagyok a zsidó névre. Zsidó létemre hálás büszkeséggel tölt el engem az a tudat, hogy Isten ingyenvaló kegyelme éppen a zsidó népet választotta ki az összes népek közül, hogy az Ő szent akaratanak, az Ő bölcs, örökké el nem muló törvényének, az Ő fenséges, minden időkre szóló kinyilatkoztatásainak letéteményese és hordozója legyen a népek között; büszke vagyok arra, hogy a népem adott az emberiségnek egy Mózeszt, egy Illés prófétát, egy Ésáját és egy Jeremiást; büszke vagyok arra mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy zsidó nő, a zsidó népből való szűz hozta a világra a világ Megváltóját és büszke vagyok arra, hogy zsidó emberek voltak, a zsidó nép egyszerű gyermekei, akik a jó hirt, az üdvösség evangéliomát, a Jézus Krisztus igéjét, először hirdették az emberiségnek. Mindezt és még sok-sok egyebet, is jelenti az, hogy zsidó vagyok és ez. mélyen tisztelt Hölgyeim és

Uraim, az egyik lelki kincsem, melyet ezen az estén Önök elé óhajtottam tární.

Am van nekem, mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, ezenkívül még más kincsem is, egy tündöklő drága ékszer, egy különleges ritkafényű briliánskő, még szebb, még nagyobb, még becsesebb, még értéke-
sebb mint amaz, és ez az, hogy Krisztushívő zsidó vagyok.

Ez pedig azt jelenti, mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy zsidó létemre megtaláltam a Jézus Krisztust, az „Isai gyökereiből való virágszálat,“ a Juda nemzet-
ségéből való Messiást, kit a próféták, a zsidó nép prófétái előre hirdettek. Megtaláltam Őt nem a történelem fenséges csarnokában, elmúlt korok egyéb nagynevű és nagyér-
demű alakjai között, kiket ecset, véső és betű örökített meg, hanem itt az élet való-
ságában mint szüntelenül ható, szüntelenül teremtő örökéletű erőt. Megtaláltam Őt saját lelkemben, saját szívemben, melynek, mióta Ő abba beleköltözött és ott hajlékot
vett, mások a vágyai, más a dobogása. Megtaláltam a Jézus Krisztust és megszer-
tettem Őt. Megtaláltam Őbenne legjobb, legmegértőbb, legmegbízhatóbb, legodaadóbb és legönfeláldozóbb barátomat és testvéremet
és megszerettem Őt mint barátomat és test-
véremet. Megtaláltam Őbenne a lelki és a társadalmi életnek sokszor oly tétova és
veszedelmes útjain a biztos, és bizalmat-
gerjesztő vezér-és megszerettem Őt mint
vezéremet. Megtaláltam Őt életem sok szo-
moróságában, és gyászában, mint egyetlen
igaz vigasztalómat, sok bumban és bánatom-
ban mint egyetlen örömhözómat, sok csügge-
désemben és aggodásomban mint egyetlen
reménységemet.

Mind ezt és — mint előbb is mondtam — még sok-sok egyebet, amivel tele van a szívem, találtam meg a Jézus Krisztusban és ezért szeretem Őt és lettem Krisztushívő zsidó. Igen, mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, Krisztushívő zsidó vagyok! Hiszek a Jézus Krisztusban! Nem kételkedem szavai igazságában: Hiszem annak minden szavát.

Hűség.

Mennyei Atyánk hű az ő gyermekeihez; csak mi gyarló gyermekei vagyunk igen sokszor hűtlenek hozzá. Hoseás prófétát elhagyta hűtlen felesége s ezzel végtelen fájdalmat okozott a prófétának. De a saját fájdalma által megértette Isten fájdalmát is, amit a bálványimádó, hűtlen Izrael okozott neki.

Izrael hamar elfeledte a sok jót, amit Isten kegyelemből adott neki. Bálványimádásba hűnbe merült

Népünk sajnos hamar felejtí az Isten irgalmát, szeretetét. Jobban látogatja a szó-
rakozás helyett, mint az Úr hajlékát. A szi-
vekből hiányzik az élő hit, a cselekedetek-
kel bővelkődő munkás hit.

A nagy tömegek hűtlenek lesznek az Úr iránt. Pedig Ő számonkéri cselekedeteit. Számon kéri az egyéntől, a családtól, a néptől, az egész emberiségtől.

Megható a maga nemében az az egy-
szerű, szegény anyóka, aki mindennap ki-
csoszogot az erdőbe s ott összeszedte a
száraz galyakat. Csomóba kötve bevitte a
városba s eladta. Ebből tengette életét.
Egyik vevője egyszer azt kérdezte tőle:
„vajjon minden csomóban egyforma mennyi-
ségű galy van-e?“ „Már hogy ne volna
egyikben éppen annyi mint a másikban.
Hisz ha csak egyetlen gallyal is kevesebbet
adnék, ugy azt egyszer a menyország ka-
puja előtt kellene összegyűjtenem.“

Az anyóka ezzel azt akarta mondani,
hogy a hűtlenség, akadály lehet az üdvös-
ség elnyerésében.

Az anyóka hűséges akart lenni Istennek
szemében. Nem akarta megterhelni lelki-
ismeretét.

A mai ember sokat tanulhatna az anyó-
kától. Nagyobb hűséget, nagyobb lelkiisme-
retességet.

Ha az öreg anyóka bemenne egy ke-
reskedésbe s megkérdezné a kereskedőt:
„Mért hagyja azt a kis sulyt mindig a mér-
legtányérjában, hogy kevesebb árut mérjen?
Mért kever itt-ott romlott árut a jó közé?
Mért adja el elsőrendű áru fejében, a tized
rangut?“ Mit válaszolna erre a kérdezett?

Avagy ha megkérdezné a szabót v.
varrónót: „Hová teite a kiszabott ruhából
felmaradt anyagot, mire használta fel, miért
nem adta vissza a tulajdonosnak?“ Mit vá-
laszolnának?

Ha megkérdezné a bevásárlást végző
szakácsnékat v. szolgálókat: „Tényleg min-
dig annyiba kerül minden a piacon, amennyit
a gazda könyvébe felírtak? Hova tesztitek
a megmaradt pénzt? Takarékba?“

Mindezeknek azt mondaná az anyóka:
„Amit hamis mértékkel, ügyeskedő csalás-
sal szereztek, az mind ott hever a menny-
ország ajtaja előtt s elzárja előletek az
utat!“

Vigyázzunk mindannyian, hogy sem
szavaink, sem cselekedeteink ne zárják el
előlünk az utat a mennyországba! Legyünk
hűségesek! Most és mindhalálíg!

W. J.

Minden mulandóra csak futtában
tekints

Közlemények keresztyén tapasztalataimból.

Rendelés Megszentelés

Jelen soraimban azon élményről kívánok említést tenni, melyet két évvel megtérésem után éltem át. Annakidején Calw-ban dolgoztam s vasárnaponként többször átrándultam szülőhelyemre Stammheimba. Történetesen akkor a methodisták ezen a vidéken még ismeretlenek voltak. Lelkitáplálékomat kénytelen voltam vagy az államegyháznál, vagy pedig a pietistáknál beszerezni. Rövidesen megalakult egy kis kör, mely fiatalemberekből állott, kik egy fiatal tanítónál vasárnap esténként összegyűltek. Örömmel csatlakoztam ezen kicsiny sereghöz, hol nemsokára észrevétlenül én lettem a vezető. Mi olvastuk és magyaráztuk Isten igéjét, énekelünk s együttesen imádkoztunk. A testvérek örömmel hallgatták elbeszéléseimet, melyeket katonaéletemből mondtam el. Ezen alkalmakkor az Ur minket sokszor megáldott. Azonban körülbelül egy év múlva, mikor egy methodista prédikátor jött hozzánk s többen megtérve csatlakoztak a methodista egyházhoz, nagyon sok munkám akadt. Az imént említett fiatal emberek közül fivéremet kivéve, egy sem volt elég erős, hogy velünk együtt Krisztus szégyenét magára vegye. Többen közülök még látogatták a pietista gyülekezetet, de alapos megtérésről nem értésültem. Ketten ezek közül súlyos betegség által lettek az Urhoz vonzva s kegyelemből megadatott nekem, hogy halálos ágyaik mellett megjelenhettem és velük imádkozhattam. Boldogan haltak meg. Fivéremre is nagy hatással volt a haláluk. Ő is megtért. Buzgó tagja volt a gyülekezetnek. Majd ő is beteg lett s boldogan költözött Urához!

Abban az időben, ha szülővárosom utcáin bizonyos személyekkel találkoztam, a vagy bizonyos épületek előtt elhaladtam, lelkiismeretem nyugtalanított és az Ur Szent Lelke vádolta. Ugyanis megtérésem előtt nagyon rakoncátlan fiu voltam s pajtásaim természetesen nem sokkal jobbak. Egy este eszünkbe jutott, hogy egy rekrutácsiyt kövessünk el. Nagy sebtiben meglett a terv s azonnal véghez is vittük. Először egy kocsit eresztettünk egy mély kőbányába, mely éppen víz alatt állott, azután a jegyző házának kerítéséből egy részt kiszakítottunk s a folyóba dobtuk. Ezek a dolgok megtérésem után kb. 2 esztendeig nyugtalanítottak engemet. Ha a jegyzővel találkoztam, vagy a kovács háza előtt mentem el, ki ellen szintén egy csinyt követtem el, úgy éreztem magam, mint egy betörő, kinek lelkiismeretét súlyos teher nyomja. Bár tudtam, hogy

Jézusért, de ugyanakkor megvoltam győződve, ha lelkiismeretem vádjait elnémitar akarom, úgy a nyílt bűnbevallás elengedhetetlen. Egy szót sem szólva senkinek eg. vasárnap délután Calw-ból ismét Stammheim-ba mentem azon szándékkal, hogy mindent rendbe hozok. Lelkításomról, mely az uton volt nem akarok bővebben nyilatkozni. De végül elértem szülőföldemet. Mindjárt az első háznál be kellett térnem és bűnömet bevallanom. Minél jobban közeltem a házhoz, annál hevesebb volt a küzdelem. Elkészültem a legrosszabbra, mer az az illető nem szívelte a hívőket. Hangosan lüktető szívvvel léptem a házba s a férfit és az asszonyt a szobájukban találtam. Nagyot néztek rám s gondolták, hogy bizonyára eltévesztettem a házat. Csodálkozásuk azonban csak egyre nőtt, midőn megmondtam jövetelem célját. Nyugodtan meghallgattak, de mikor szívből bocsánatot kértem, valamint hajlandónak nyilatkoztam az akkor okozott kárt megtéríteni, az egyébként nyers férfi, nem tudta visszatartani könnyeit. Hogy milyen érzelmekkel hagytam el a házat, az azoknak ismerős, akik hasonló élményben részesültek. Ugy éreztem, mint akinek hatalmas terhet vettek le a válláról, mint aki egy hatalmas, óriási győzelmet aratott, de mint akinek drága ajándék jutott osztályrészül.

Bátran, örömmel és hálával telt szívvvel mentem a jegyzőhöz. Ő barátságos, kedélyes ember volt, kitől nem kellett tartanom. Egész elfogulatlanul adhattam elő az esetet és kérhettem tőle bocsánatot. Mikor pedig elvégeztem mondanivalómat, barátságos hangon ezeket mondotta: „Nos kedvesem! Ezekért nem akarlak megbüntetni, azonban egy kérésem lenne hozzád. Légy szives ird le mindazt, amit most elmondottál, hogy felolvashassam mindazon fickóknak, akik hasonló csinyeket követnek el, mert az többet fog nekik használni, mintha megbüntetném őket!” Természetes, hogy ezen kérésnek eleget tettem.

Ezen felejthetetlen vasárnap úgy él emlékezetemben, mintha ma történt volna, noha már 44 éve annak. De ezen vasárnap egy hatalmas lendületet kapott az én lelkiütem. Nem sikerült volna soha a megszentelődés titkába jutnom, ha ezeket a dolgokat ki nem küszöbölöm lelkemből. Ha olvasóink között lenne valaki, ki hasonló dolgokkal meg volna terhelve, úgy kérem őt, lépjen a nyílt, őszinte beismerésnek útjára, mert ez örömet, békességet és boldogságot hoz.

A Krisztus vére megtisztít minket minden bűntől.

Németből: Dér.

Hirek.

Pénzügyi bizottságunk határozata. Gyülekezeteink tagjaival és kedves olvasóinkkal szomorú szívvel közli a szerkesztő, hogy a pénzügyi bizottság úgy találta jónak, valamikor 16 oldalon megjelenő lapunkat, 4 oldalra redukálni. Egy 22-ik évfolyamát élő lapnál ez nem fejlődés, hanem visszaesés. A határozat oka? Az évről-évre felmerült deficit. Lapunkra nem volt annyi előfizető, hogy visszatérült volna a nyomdaköltség. Állandó mellékletünk: „Szent Harc“ ezentul elmarad. A lap előfizetési díja egy évre 1.— pengő.

Jubileum. A budapesti német methodista gyülekezet jan. 18-án ünnepelte fennállásának 25 éves évfordulóját. Dr. Melle O. a frankfurti szeminárium igazgatója, volt ennek a gyülekezetnek alapítója. Az ünnepi beszédet ő tartotta. Több gyülekezet delegáltja üdvözölte az ünneplő gyülekezetet és kívánt belső és külső növekedést.

A szabad egyházak hívatásáról, dr. Melle O. tartott jan. 18-án este a Wesselényi-u. baptista kápolnában szép előadást, melyen a szabad egyházak vezetői és tagjai szép számmal vettek részt. Előadása német nyelven nyomtatásban is megjelent. Megrendelhető: Ker. Könyvesház Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

Evangelizációk. Január hó folyamán következő gyülekezeteinkben tartottunk evangelizációs heteket: A budapesti és kispesti gyülekezetben: Bargmann H. bécsi superintendens; a budapesti magyar gyülekezetben: Jacob János, a miskolci gyülekezetben: dr. Szalós A.; a nyiregyházi gyülekezetben: Hecker H.; a döbröközi gyülekezetben: Konrád Gy.

Az összejöveleteket jól látogatták s az elvetett mag kikeléseért imádkozunk.

Missziói konferenciánk évi közgyűlése Nyiregyházán lesz május 7-ikén.

A budapesti gyülekezet ifjusági egyletének szép határozata. Mikor a budapesti magyar ifjuság megtudta a pénzügyi bizottság határozatát, mely szerint a „Szent Harc“ című melléklet ezentul a „Békeharang“-ból elmarad és csak itt-ott mint alkalmi röpirat jelenik meg, tanácskozássra gyűltek össze és abban állapodtak meg, hogy minden ifju tehetsége szerint hozzájárul a „Szent Harc“ megjelentetéséhez s felkéri a többi gyülekezetek ifjuságát, hogy a lap további megjelenésére hozzanak áldozatot.

Könyvismertetés. Stanley Jones: Krisztus India országutján. Fordította: Biberauer Richárd és László Dezső. Ára 3:80 pengő. Kiadta: A Magyar Ev. Ker. Diákszövetség.

Nagyon jó szolgálatot tett a hazai prot. irodalomnak a Diákszövetség, hogy ezt a kiváló művet magyarba ültette. A pogánymisszióknak is nagy hasznot hoz és a hazai egyházakat is megtermékenyíti. Aki kezébe veszi, nem tudja többé letenni. Eredeti a felfogása a ker. egyházzal. Gondolkozhatnak rajta a dogmatikusok. A magyar methodisták különösen örülnek, hogy egy amerikai methodista misszionárius könyvét fordította le a Diákszövetség. Ez már a második magyarra fordított mű methodista szerzőktől.

„Külmisziói Füzetek“ címen a Magyar Evangéliumi Ker. Missz. Szövetség kiadásában egy külmisziói füzet sorozat indult meg. E negyedévenként megjelenő sorozat minden egyes száma nagyon érdekes történetet hoz a különböző misziói mezőkről, a külmiszió hőseiről és misziós munka eredményeiről. Az első szám, amelynek címe: Rafaravávy Mária és az evangélium. Afrika keleti partjai mellett elterülő Madagaszkár szigetére vezet bennünket és az első keresztyének küzdelmeit és mártíromságát festi le. A történetet Rabenasoló madagaszkári lelkész írta, aki néhány hónapja nálunk is járt s aki megkapó eleve séggel rajzolta meg az ottani keresztyének hitét és életét.

A „Külmisziói Füzetek“ mindenki által könnyen hozzáférhető, mindössze 20 fillérbe kerül egy-egy száma. Ez év folyamán megjelenő 4 szám ára, az előfizetést előre beküldve, portómentesen 70 fill. Megrendelhető: Budapest, IV., Vámház-krt. 12. III. 12. (Hajnal kiadóhivatalában.)

„Református évkönyv“ 1931-re. Szerk.: dr. Thaly Lóránt. Kiadja: A Ref. Figyelő. Igazán szép ajándékot nyújtott a Ref. Figyelő, olvasóközönségének 158 oldalra terjedő évkönyvének kiadásával. Próza, vers, épület szolgáló dolgozatok teszik érdekessé a vaskos kötetet. Hasznos szórakozást nyújt minden családnak.

Fenti könyvek megrendelhetők: Ker. Könyvesház Budapest, Felsőerdősor 5.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért felelős: Wallrabenstein Jakab